

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1882/2025
04.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелене Ивановић, председника већа, Жељка Шкорића, Гордане Комненић, Марине Милановић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Гордана Јовановић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Војводина шуме“ из Петроварадина, чији је пуномоћник Немања Алексић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1169/24 од 16.01.2025. године, у седници одржаној 04.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ посебна ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1169/24 од 16.01.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1169/24 од 16.01.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда Сомбору П1 185/23 од 10.04.2024. године, усвојен је тужбени захтев и обавезан тужени да тужиоцу на име разлике зараде за период од јула 2014. године закључно са априлом 2020. године исплати појединачно одређене износе са законском затезном каматом од датума доспелости па до исплате, ближе наведене у изреци пресуде и обавезан тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 420.565,59 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1169/24 од 16.01.2025. године, одбијена је жалба туженог и потврђена пресуда Основног суда у Сомбору П1 185/23 од 10.04.2024. године.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио благовремену ревизију из свих законом прописаних разлога, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13 – УС, 74/13 – УС, 55/14, 87/18, 18/20, 10/23- други закон) – у даљем тексту: ЗПП, прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана,

ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом 2. истог члана закона прописано је да о дозвољености и основаности из става 1. овог члана, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог прописани одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу коју му је тужени причинио неоправданим прављењем разлике у заради исплаћиваној тужиоцу у односу на зараду која се исплаћује упоредним радницима, лицима која су, према систематизацији, запослена на истим радним местима као и тужилац, али који свој рад остварују у другом шумском газдинству (ШГ ...) у утуженом периоду. Побијана пресуда којом је тужбени захтев тужиоца усвојен донета је применом одредби чланова 104. и 105. Закона о раду и не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету. Одлуке које је тужени уз ревизију приложио не указују на постојање различите судске праксе јер се не заснивају на истом чињеничном стању као у овом предмету.

На основу одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5) Закона о парничном поступку и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 27.03.2023. године, а вредност потраживања тужиоца је 691.230,09 динара.

Одредбом члана 441. Закона парничном поступку, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима, ревизија није дозвољена, осим када се тужбени захтев односи на новчано потраживање, што је овде случај. Тада се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности предмета спора побијаног дела у смислу одредбе члана 403. став 3. Закона о парничном поступку. Том одредбом закона прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Имајући у виду да ово није парница у радном спору која за предмет има заснивање, постојање или престанак радног односа, код којих је ревизија увек дозвољена, а да је побијана вредност предмета спора испод 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена.

На основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелена Ивановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић